

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Hortatur sub edicti finem, vt nemo alteri negotium exhibeac. Cap. LIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII DE VITA.

fusum est, hoc vniuersum ad mira quædam & singulãria hominum commoda fabricatum est. Quæ res nisi voluntatis tuæ nutu atque arbitrio administrarentur, sine controuersia tanta discrepantia, & tã magna potentia, quæ in illis cernitur dissentio, vniuersæ vitæ humanæ esset, rebusque omnibus vastitatem allatura. Nam ipsæ inter se cõfligentes, multo grauius cum humano genere confligerent: quod etiam faciunt, licet oculis non cernantur.

Aliud rursus præconium in deum, qui semper bonæ quæ sunt, homines docet.

CAP. LVIII.

DEus opt. max. & omnium Domine, tibi maxima habeatur gratia. Nam quanto magis humana natura, variis & discrepantibus studiis opinionibusque, duci intelligitur, tãto pluris apud eos, qui recte sentiunt, qui que curam veræ & perfectæ veritatis gerunt, diuini verbi disciplinæ æstimantur. At verò si quis sit, qui se sanari non sinat, alteri qui sanari vult, non vitio verat. Nam medendi facultas, quæ morborum curationibus præest, omnibus in medio proposita est. Tantum cauendum, ne quis istud, religionis institutum violet, quod res ipsæ purum & integrum esse commonstrant. Fruamur igitur omnes boni illius communionem quod nobis datum sit, hoc est pacis: nostraque mens ab omni, quod illi aduersetur, sit omnino separata.

Hortatur sub edicti finem, vt nemo alteri negotium exhibeat. CAP. LIX.

ATamen quod quisque sibi persuadeat satis probum & spectatum esse, in hoc alteri ne sit offensio: nimo vero quodcunque alter vel norit, vel intellexerit, illo quidem proximum, si fieri potest, iuuet: si fieri non potest, missum faciat. Aliud est enim certamen pro immortalitate sponte suscipere, aliud supplicii metu cogi. Hæc dixi, hæcque pluribus, quam id quod erat tenuitati meæ propositum postulabar

, postulabat, propterea persecutus sum, tum quòd veram
 , fidem occultare nolueram, tum maximè omnium, quòd
 , iam nonnullis vt audio, in ore est, templorum ritus sub-
 , latos, hoc est vt ego dico, tenebrarù erroris in falsis diis
 , colendis potestatem prorsus abrogatam esse. Quòd
 , planè omnibus hominibus penit⁹ persuasissem nisi quòd
 , violentus peruersi erroris impetus ad Reip. euertendæ
 , periculum præter modum in quorundam animis peni-
 , tus inhæserit.

*Quomodo ab vrbe Alexandrina questiones propter
 Arium inceperint. CAP. LX.*

TAlem sermonem imperator, tanquam eximius Dei
 præco, prouincialibus omnibus per literas suas cõ-
 municauit, quò subiectos sibi tũ à diabolico errore
 depelleret, tum ad verum Dei cultum sectandum exhor-
 taretur. Ad quem iis rebus iam egregie nobilitatum, ru-
 mor de tumultu quodam, non exiguo illo quidem in ec-
 clésiis concitato, perlatu est: cuius auditione percussus,
 ei cœpit remedium excogitare, Tumultus ille talis fuit.
 Dum populus Dei gloriabatur, rerumq; honestarù actio-
 nibus sese efferebat, metusq; qui extrinsecus aliquid mo-
 lestiarum faceſſebat, erat ablatu, & ecclesia illustri qua-
 dam, vt ita dicam, & tràquilla pace vndiq; cœpta munie-
 batur, inuidia nostris bonis insidias struens, callide irrep-
 sit: inq; media episcoporum frequentia primum tripu-
 diare cœpit: eosque diuinorum decretorum discutiendo
 rum caussa, in seditionis coniecit certamè: Deinde quasi
 ab exigua scintilla ingens incendium excitauit: Quòd
 quidem ab ecclesia Alexandrina tanquã à summo capite
 exorsu, omnem Aegyptum, Libyam, & Thebaida dein-
 ceps peragrauit. Iam vero per reliquas prouincias & ciui-
 tates eouſq; diffudit sese, vti nõ modo ecclesiarum præ-
 sides verborum contumeliis se mutuò cõcidere, sed etiã
 reliquorù hominũ multitudinem diuersè distractã, (dũ
 hi in istorum, illi in aliorum sententiã inclinarent) cer-
 nere licuisset. Eò porrò turpitudinis rerum gestarũ spe-
 ctaculum prolabebatur, vt iam in mediis infidelium the-
 atris sacrosancta diuinæ nostræ doctrinæ instituta, tur-
 pissimi ludibrii notam subiret.